

[Stavad]

Måtte jeg sige til hr. Jens Thoft, at når han mener, at den situation, vi befinder os i nu, ligner tidligere situationer næsten til forveksling, så har hr. Jens Thoft selvfølgelig ret i, at der i dette hus altid vil opstå perioder, hvor ting skal igennem med kort varsel.

Det, der gør, at det adskiller sig fra tidligere situationer, er, at vi kan dele de 17 lovforslag med den tilhørende dyngede bilag, som vi har behandlet her i løbet af weekenden, op i tre kategorier: en kategori, som der er et fornuftigt krav fra regeringen om kommer igennem inden jul; en anden kategori, som kunne have været gjort færdig, hvis skatteministeren havde afleveret sin stil til tiden og havde sørget for at gøre sit hjemmearbejde, og en tredje kategori, hvor det er bedøvende ligegyldigt, om forslaget bliver vedtaget inden jul eller efter jul. Eksempelvis ville der ikke ske nogen skade nogen steder ved, at L 2 først blev vedtaget efter nytår.

Jeg vil stærkt henstille til Folketinget, at man tager sig tid til at gøre det her færdigt. Hvis Folketinget vidste, hvad det var, man var i gang med at vedtage, ville man ikke gøre det. Hvis der skal være en lille bitte smule anstændighed i lovgivningen her i huset, burde man ændre overskriften fra »Forenkling af dispensationsbestemmelser« til: »Åbning af skattehuller«.

Det her er uanstændig skattelovgivning, hr. minister. Det er simpelt hen urimeligt, at man under overskriften »forenkling« byder Folketinget at lave nogle regler, der lukker op for huller, som Folketingets medlemmer, hvis ellers de vidste, hvad det her handlede om, ville stemme imod med arme og ben.

Jeg synes, at skatteministeren har gjort et dårligt stykke arbejde her. Jeg synes ikke, skatteministeren kan være bekendt at sylte ting ind under overskriften »forenkling«, når virkeligheden er, at det er ganske voldsomme substansændringer, og når de personaler, som skatteministeren påstår han vil spare, aldrig bliver sparet på det her i hvert fald og det kommer til at koste hundrede gange mere i mistet skatteprovenu som følge af legale skatteunddragelser og skatteundvigelse med de ændringer, ministeren foretager.

Jeg synes, man burde tænke sig en lille bitte smule om, hvis der skal være anstændighed i dansk skattelovgivning.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Jens Thoft anklager mig eller måske mere Socialdemokratiet for dobbeltmoral, når vi beklager os over de arbejdsvilkår, der gives i Skatte- og Afgiftsudvalget, og hr. Jens Thoft henviser til 1987. Jeg var ikke medlem af Tinget på det tidspunkt, men jeg forstår, at det åbenbart er normale arbejdsvilkår. Dem vil jeg så prøve at vænne mig til i løbet af de næste 20-25 år.

Det er muligt, at man ofte af forskellige grunde i Folketinget bliver presset tidsmæssigt til at vedtage noget i en fart, også under arbejdsvilkår, der meget vel kan forekomme utilfredsstillende. Det er uønsket selvfølgelig, det bør man prøve at undgå. Men jeg vil sige, at dér, hvor skatteministeren efter min mening fejler, er, når han så går ud og skælder Folketingets medlemmer ud over ikke at have forberedt sig, og at han oven i købet tillader sig at sige, at vi er ligesom små skolebørn, der har fået en stil for i god tid og først sætter sig til at skrive den natten før.

Se, det synes jeg ikke er en rimelig måde at kommunikere på om en situation, som man nok, jeg vil ikke sige objektivt, men dog trods alt må erkende kommer igen mange gange. Det synes jeg simpelt hen burde være under ministerens værdighed.

Glistrup (FP):

Formanden for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg afsluttede sin korte bemærkning ved med stor iltæthed vedrørende L 2 at angribe landets skatteminister. Jeg håber, at det må lykkes for mig at få julefreden til at sænke sig også vedrørende det punkt.

Det, der er at sige, når de to skattepotentater skal se at forenes i julesange om fred på Jorden, er, at sandheden ligger midt imellem. Det, som skatteministeren foretog sig, da han fremsatte lovforslag nr. L 2, var, at han søgte og formentlig også opnåede at blive danmarksmester i bunkebryllupper. I virkeligheden er det ikke ét forslag, vi behandler under L 2, men det er 69 forskellige forslag; det må vi bare gøre os klart.

Når så Folketingets formandskab i sit store kendskab til de fremsatte lovforslag finder ud af, at L 2 kan behandles sammen med nogle andre forslag, som i virkeligheden også er bunkebryllupper, om end ikke helt så anstødelige målt med Kristeligt Folkepartis alen, som L 2 er, så har vi faktisk 80 haremsdamer, som vi